

Tronfjellposten

November 2007 • Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet • Nr. 4 Årg. 10

Tronfjell ruver over Alvdal (ca. 1190 meter over der fotografen står), mens Glåma renner stille i dalbunnen, 11. september 2007. Foto: BP.

"Brenner for å realisere Fredsuniversitetet på Tron"

**Alvdals nye ordfører OLOV GRØTTING
til avisa Østlendingen fredag 26. oktober 2007:**

"Vet du hva jeg virkelig brenner for? En av mine store visjoner? Å få bygd fredsuniversitetet på Tron, sier hun med stort engasjement.

Hun forteller gjerne historien om den indiske filosofen Baral som bosatte seg på Tron i 1917 og forutså sin egen død på fredsdagen 8. mai 1945."

"Besøkende til Alvdal bare måper når vi forteller historien om denne eksotiske filosofen som hadde som mål å starte et internasjonalt fredsuniversitet på Tron, sier hun.

Tenk for en kjempesak det kunne være for Alvdal! Og for hele regionen! Ja, hvorfor ikke internasjonalt, ivrer hun, og lover at kommunen i hvert fall ikke skal være noen hindring for et slikt prosjekt."

Les Tronfjellpostens eget intervju med ordføreren på side 3!

Utsyn fra Tronfjell

Av Bjørn Pettersen

(På forespørsel fra stadig flere lesere om mer 'åndelig føde', gjengis nedenfor to småstykker fra forfatterens faste spalte i kulturavisa Bredablikk)

Krig og fred

Skapelse og ødeleggelse foregår kontinuerlig på alle nivå i naturen, og de er like selvsagte og utfyllende motsetninger som for eksempel det natt og dag, og mann og kvinne, er. Naturen opprettholder en relativ balanse mellom de skapende og de ødeleggende kreftene, og er således alltid i harmoni med seg selv. Bak alt manifestert liv ligger det et ønske om å leve og å nyte seg selv fullt og helt. Men 'livets pris er døden', dvs. at alle livsformer på det fysiske plan bare kan manifesteres innen en viss syklus av tid, og at alle fysiske former til slutt ødelegges og omformes. Livets kilde er evig og bestandig, men det fysiske univers hvor livet utspiller seg er relativt og foranderlig.

Alle manifesterete livsformer lever av andre manifesterte livsformer - 'liv fråtser i liv' og 'den enes død blir den andres brød', osv. I så måte er alle dyr 'rovdyr', alle vekster 'rov-vekster', ja, alle livsformer 'rov-liv'. I naturen ser vi tendensen til at de forskjellige livsformene alltid prøver å dominere og å overvinne hverandre. Det er det som kalles 'kampen for tilværelsen'. Så også med mennesket. I menneskehetens historie har vi enda til gode å se en sivilisasjon i den rette betydningen av ordet - alt vi har sett, er vekst og fall av utallige dynastier og supermakter som har levd stort på andres undertrykkelse og rovdrift på naturen. Dagens samfunn i vår vestlige del av verden er intet unntak i så måte. Vi følger våre instinkter ved å prøve å 'sikre oss en plass i solen'.

Vi prøver på alle nivå å overvinne hverandre, men vi vet ikke hvordan vi virkelig kan overvinne. Vi må overvinne hverandre med medmenneskelighet, kjærlighet og visdom. All virkelig utvikling, framskritt og egentlig sivilisasjon skjer faktisk på den måten. Det er kultivering og den sosiale overførselen av morskjærligheten, og behovet for å bli elsket, som får komme til uttrykk og som er iboende i alt liv. Bare en verden som kan framleke grunnleggende filantropiske verdier i sine samfunnsformer og sine styresett, kan ha håp om fred og stabilitet, og vil forårsake et kvantesprang i menneskets evolusjon mot en edlere natur.

Krig og fred (2)

I naturen er det alltid vold og krig i forskjellige former både innen den enkelte art og mellom de forskjellige artene. Det er det som kalles 'naturens gang'. I en tilsynelatende fredelig skog eller blomstereng, foregår det en konstant kamp mellom de forskjellige trær og veksters røtter under jordoverflaten for vann og føde. Og tenk bare på kampen mellom de hvite blodlegemene og virusinfeksjon i vår egen kropp. Slik er det kontinuerlig kamper på alle nivå i naturen - og slik må det nødvendigvis bli i evolusjonens vedvarende livsutfoldelse. Det er akkurat som hår og negler som hele tiden vokser ut og må klippes ned. Derfor blir det meningsløst å snakke om krig og fred i menneskelig forstand om naturen. Naturen er alltid slik den skal være, og den er alltid i harmoni med seg selv. Men 'det tenkende vesen' - mennesket - frukten av evolusjonens uendelige kamp gjennom millioner av år - er verken i harmoni med seg selv eller sine omgivelser.

Det lider av kronisk uvitenhet om seg selv og misforståelse om sin plass i naturen. Og derfor lider hele verden under dette uvitenhetens mørke hvor feil identitet, ego og begjær tillates å vokse som kreft i samfunnet. Mennesket lider fordi det ikke har kunnskap om seg selv, og verden lider fordi den ikke har kunnskap om mennesket. Denne manglende menneskekunnskapen finnes der faktisk allerede, men blir ikke verdsatt eller gitt mulighet for utfoldelse.

Mennesket lever nå i en 'global landsby' og kan ikke lenger følge sine lavere drifter og instinkter. Det må våkne opp til sine høyere kvaliteter og virkelig vise hva det vil si å være menneske - hva det vil si å kunne realisere seg selv fullt ut. I en 'landsby' hvor alle etterhvert vil kjenne alle, vil enkeltmennesket få sitt rettmessige verd og sin naturlige betydning. Hvert menneske er en unik manifestasjon - det eneste uttrykk i sitt slag for den evige livsutfoldelse. Det er et mikrokosmos i makrokosmos, dvs. at det er ingenting der ute som ikke også er her inne - inne i oss alle sammen. Hvert individ er som en stråle fra Livets sol eller som en bølge på Altets hav. Vi er like i essens og hører sammen. En verdensregjering sprunget ut fra De Forente Nasjoner og dets menneskerettighetserklæring, hvor supermakter og hevn forbyr, vil i dag trolig være den beste begynnelse og håp for en verdensvid politisk fred og stabilitet i framtiden.

Tron sett fra Sølndalen i Alvdal Vestfjell, 27. september 2007. Foto: BP.

Vil realisere Tronfjell Fredsuniversitet!

Alvdals nye ordfører Olov Grøtting på sitt kontor i Alvdal kommunehus, 31. oktober 2007. Foto: BP.

Olov Grøtting er Alvdals nye ordfører fra Senterpartiet. Hun er født i Alvdal i 1960 og oppvokst på gard langt sør i bygda. Nå bor hun på en gard mer sentralt beliggende i Alvdal, som driver med korn, poteter og fôrproduksjon. Hun er gift og mor til to voksne barn. De seneste årene har hun arbeidet som regionrådgiver i Regionrådet for Fjellregionen og har utdannelse innen økonomi, bedriftsøkonomi, administrasjon og organisasjonsledelse, samt en mastergrad i offentlig administrasjon.

Tronfjellpostens redaktør møtte opp på ordførerens kontor kl. 10.00 onsdag den 31. oktober for å få et intervju med henne og overrakte en symbolsk, hvit fredslilje, samt Stiftelsens detaljerte prosjektbeskrivelse i stort format på 30 sider. Det er virkelig fantastisk for oss som har arbeidet aktivt med dette prosjektet helt siden 1993 at Alvdal nå endelig har fått en ordfører som tør å stå offentlig fram og ivre for å realisere Tronfjell Fredsuniversitet!

På bakgrunn av diverse underlige krumspring som et par av dine forgjengere har gjort i forhold til Stiftelsen og vårt prosjekt, hvor andre helt tilfeldige aktører utenbygdsfra, med lyst til å overta vårt prosjekt, fikk slippe til fullstendig mot vår vilje, er det nå viktig for Stiftelsen å få en forsikring fra deg som ordfører om at du og Alvdal kommune vil forholde dere til Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet som den rettmessige idéhaveren og prosjektutvikleren for Tronfjell Fredsuniversitet.

- Ja, for meg har det aldri vært andre enn dere som har stått for dette prosjektet, det er helt sikkert, og slik vil det også bli.

Hva er det med ideen og prosjektet for Fredsuniversitetet som fanger din interesse?

- Det er flere ting. Det har en grådig spennende historie og et snev av mystikk med Baral som kom hit til Alvdal i 1917. Og så er det selve fredstanken som er god tenking, og som bare blir mer og mer aktuell. Det blir veldig, veldig viktig med fredsarbeid fremover. Ellers er jo dette et viktig prosjekt for Alvdal og regionen, som vil gjøre bygda vår kjent.

Hvordan ønsker du at Fredsuniversitetet skal bli, og hvilken betydning bør det få for Alvdal?

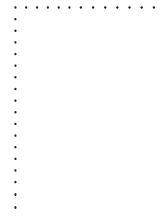
- Jeg ønsker at det må være åpent for absolutt alle og ikke ekskludere noen. Og så håper jeg jo at det vil forårsake god næringsutvikling i Alvdal.

Hva synes du er viktig at Stiftelsen vektlegger i prosjektet?

- At den tar inn over seg at vi lever i dagens samfunn med de kulturelle trekk vi har i dag, f.eks. i forhold til kjønnsrollemønstre.

Som trofast støtteabonnent på Tronfjellposten i de siste snart 10 år - har du noen andre kommentarer til prosjektet?

- Jeg synes det er riktig å tenke stort og synes det skal være et gedigent prosjekt. Særlig synes jeg det er viktig hvis Fredsuniversitetet kan være vertskap for møter og fredsforhandlinger på politisk og diplomatisk toppnivå. Men uansett tror jeg det vil gjøre noe med oss alle sammen hvis vi får dette på plass!

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

*Til:***Tronfjellposten** - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

<i>Utgiver:</i>	Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet	<i>Adresse:</i>	“Shantibu”, 2560 Alvdal
<i>Redaktør:</i>	Bjørn Pettersen (Stiftelsens styreformann)	<i>Telefon:</i>	62 11 36 91
<i>Utkommer:</i>	Kvartalvis; fire ganger i året	<i>E-post:</i>	shanti@tronuni.org
<i>Utgaver:</i>	Norsk og engelsk	<i>Internett:</i>	www.tronuni.org
<i>Priser:</i>	Støtteabonnement kr. 350,-/år Løssalg kr. 35,-/stk.	<i>Org.nr.:</i>	990 106 118
		<i>Bankkonto:</i>	1895. 26. 50935 Sparebanken Hedmark

Tron med toppen (Blåskarven) lengst bak og Sørkletten i forgrunnen, sett fra Nysetervangen, 11. september 2007. Foto: BP.